

Natalie Romanová

vystudovala Státní konzervatoř v Praze, kterou ukončila absolutoriem. Svoji sólistickou uměleckou dráhu zahájila roku 1975 v tehdejší divadle Zdeňka Nejedlého v Ústí nad Labem. Jejím debutem byla Mařenka ve Smetanově Prodané nevěstě, která se stala začátkem dlouhodobého řetězce mladodramatických rolí, jako jsou Alžběta v Donizettiho Roberto Devereux, Hanička z Novákovy Lucerny, Pí Fordová (O. Nicolai – Veselé paničky windsorské), B. Martinů – Řecké pašije (Lenio v brněnském divadle, Kateřina v Státní opeře Praha), Krasava ze Smetanovy Libuše nebo Sofie ze Straussova Růžového kavalíra. Roku 1977 byla po úspěšných hostováních angažována brněnským divadlem. Za dobu působení v Brně nastudovala množství rolí českého i světového repertoáru. Připomeňme její vystoupení v rolích Paminy v Mozartově Kouzelné flétně, Mimi v Pucciniho Bohémě, Alžběty ve Wagnerově Tannhäuserovi, Jenůfy v Janáčkově Její pastorkyni, Desdemony ve Verdiho Otellovi nebo v Pucciniho operách Turandot jako Liú nebo Butterfly vedle řady dalších.

Vroucnost a hloubka jejího výrazu jí předurčila k interpretaci našich i světových romantických děl – byla vynikající představitelkou Dvořákovy Rusalky, Čajkovského Taťany (Evžen Oněgin) nebo Lízy (Piková dáma), Markéty (Ch. Gounod – Faust a Markétka) a dalších. Její umění bylo oceněno nominací na cenu Thalie za roli Káti Kabanové (L. Janáček). Tato pocta nebyla zdaleka jediná, které se umělkyni dostalo. Z dalších jmenujme alespoň ceny Českého hud. a lit. fondu za roli Krasavy (B. Smetana – Libuše) ještě z doby působení v Ústí nad Labem a za roli Míly (L. Janáček – Osud) již za působení brněnského.

Oceněním byla i četná pozvání k hostování nejen na scénách pražského Národního divadla nebo Státní opery Praha i jiných českých i slovenských scén, ale i do zahraničí. Její hlas se rozezněl na koncertním turné po Itálii a Švýcarsku, na jevištích v Holandsku v rolích Jenůfy, Káti Kabanové a Lišáka z Janáčkových Příhod Lišky Bystroušky, Mimi v Bohémě, taktéž v samostatném pěveckém recitálu. Ve španělském Madridu vystupovala jako Jenůfa, v Barceloně jako Líza (Piková dáma), v Žürichu jako Rusalka, v Tel Avivu jako Jenůfa.

Do jejích interpretačního záběru patřila vedle operního repertoáru i spolupráce s četnými domácími i zahraničními orchestry – Česká filharmonie, Brněnská filharmonie, FOK, Rozhlasový orchestr Praha, Janáčkova filharmonie Ostrava, Olomoucká filharmonie, Slovenská filharmonie, Orchestry v Německu, Slovinsku, Francii. Zpívala v řadě zemí – Lucemburku, Rakousku, Itálii, Švýcarsku, Španělsku, Německu, Francii, Belgii, Holandsku, Rusku, Japonsku, Slovinsku, Izraeli.

8 Věnovala se též koncertní činnosti. Ve svém repertoáru měla sopránové party děl A. Dvořáka, G. Mahlera, L. van Beethovena, G. Verdiho, J. Brahmsa, L. Janáčka a dalších. Spolupracovala též s brněnským rozhlasem na mnohých nahrávkách, spolupracovala také s pražským a plzeňským rozhlasem. Vystoupila též na Pražském jaru v Beethovenově IX. symfonii (r. 1979) a v roce 2001 v Szymanovského Stabat Mater a Janáčkově Glagolské mši. Za svou uměleckou činnost byla odměněna Cenou města Brna.

V současné době vyučuje na HF JAMU v Brně obor sólový zpěv.